Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/6/EÜ,**

28. jaanuar 2003,

siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta

(ELT L 96, 12.4.2003, lk 16)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/26/EÜ, 11. märts 2008	L 81	42	20.3.2008

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2003/6/EÜ,

28. jaanuar 2003,

siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 95,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ([1])

võttes arvesse Euroopa majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ([2])

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust, ([3])

tegutsedes artiklis 251 sätestatud menetluse kohaselt ([4])

ning arvestades järgmist:

(1) Finantsteenuste ühtne turg on äärmiselt oluline majanduskasvu suurendamiseks ja töökohtade loomiseks ühenduses.

(2) Integreeritud ja tõhus finantsturg eeldab turu terviklikkust. Majanduskasvu ja jõukuse suurendamise eeltingimuseks on väärtpaberiturgude tõrgeteta toimimine ja üldsuse usaldus turgude vastu. Turu kuritarvitamine kahjustab finantsturgude terviklikkust ning üldsuse usaldust väärtpaberite ja tuletisinstrumentide vastu.

(3) Komisjoni 11. mai 1999. aasta teatises “Finantsturgude raamistiku rakendamine: tegevuskava” nähakse ette hulk meetmeid, mis on vajalikud finantsteenuste ühtse turu ülesehitamiseks. 2000. aasta aprillis Lissabonis kokku tulnud Euroopa Ülemkogu nõudis selle tegevuskava rakendamist 2005. aastaks. Tegevuskavas rõhutatakse vajadust koostada direktiiv turuga manipuleerimise tõkestamiseks.

(4) 17. juulil 2000 asutas nõukogu Euroopa väärtpaberiturgude reguleerimiseks tarkade komitee. Tarkade komitee tegi oma lõpparuandes ettepaneku võtta kasutusele uus seadusandlik menetlus, mis põhineb raampõhimõtteid, rakendusmeetmeid, koostööd ja jõustamist hõlmaval neljatasandilisel lähenemisviisil. Kui esimene tasand ehk direktiiv piirdub üldiste raampõhimõtete määratlemisega, siis teine tasand peaks hõlmama tehnilisi rakendusmeetmeid, mille komisjon võtab vastu komitee abiga.

(5) 2001. aasta märtsis Stockholmis kohtunud Euroopa Ülemkogu kinnitas oma resolutsiooniga tarkade komitee aruande ning kavandatud neljatasandilise lähenemisviisi, mille eesmärk on muuta väärtpabereid käsitlevate ühenduse õigusaktide väljatöötamine veelgi tõhusamaks ja läbipaistvamaks.

(6) Tarkade komitee aruande on kinnitanud ka Euroopa Parlament oma 5. veebruari 2002. aasta resolutsioonis finantsteenuseid käsitlevate õigusnormide rakendamise kohta, lähtudes komisjoni tehtud pidulikust teadaandest samal päeval Euroopa Parlamendi ees ning parlamendi majandus- ja rahaküsimuste komitee eesistujale adresseeritud siseturu voliniku 2. oktoobri 2001. aasta kirjast, mis käsitleb Euroopa Parlamendi rolli kindlustamist kõnealuses protsessis.

(7) Käesoleva direktiivi kohaldamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile

([1]) EÜT C 240 E, 28.8.2001, lk 265.
([2]) EÜT C 80, 3.4.2002, lk 61.
([3]) EÜT C 24, 26.1.2002, lk 8.
([4]) Euroopa Parlamendi 14. märtsi 2002. aasta arvamus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata), nõukogu 19. juuli 2002. aasta ühine seisukoht (EÜT C 228 E, 25.9.2002, lk 19) ja Euroopa Parlamendi 24. oktoobri 2002. aasta otsus (Euroopa Ühenduste Teatajas seni avaldamata).

▼B

1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused. ([1])

(8) Stockholmis kohtunud Euroopa Ülemkogu arvamuse kohaselt tuleks teise tasandi rakendusmeetmeid kasutada sagedamini, et tagada tehniliste sätete ajakohastamine turu ja järelevalve arenguga, ning peale selle tuleb ette näha kõigi teise tasandi tööetappide tähtajad.

(9) Euroopa Parlamendile tuleks pärast rakendusmeetmete eelnõu esmakordset esitamist anda kolm kuud nende läbivaatamiseks ja oma arvamuse avaldamiseks. Kiireloomulistel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võib seda tähtaega lühendada. Kui Euroopa Parlament võtab selle aja jooksul vastu resolutsiooni, peab komisjon meetmete eelnõu uuesti läbi vaatama.

(10) Uued arengunähtused rahanduse ja tehnika valdkonnas lisavad turu kuritarvitamiseks stiimuleid, vahendeid ja võimalusi: see hõlmab uusi tooteid, uusi tehnoloogiaid, piiriülese tegevuse kasvu ja Internetti.

(11) Turu terviklikkust kaitsev olemasolev ühenduse õigusraamistik on ebatäielik. Juriidilised nõuded erinevad liikmesriigiti ning seetõttu on ettevõtjad mõistete, määratluste ja jõustamise puhul sageli ebakindlad. Mõningates liikmesriikides puuduvad hinnamanipulatsiooni ja eksitava teabe levitamist käsitlevad õigusaktid täielikult.

(12) Turu kuritarvitamine hõlmab siseringitehinguid ja turuga manipuleerimist. Siseringitehinguid tõkestavatel õigusaktidel on sama eesmärk kui turuga manipuleerimist tõkestavatel õigusaktidel: tagada ühenduse finantsturgude terviklikkus ja suurendada investorite usaldust nende turgude vastu. Seepärast on soovitatav vastu võtta ühendatud eeskirjad, et võidelda nii siseringitehingute kui ka turuga manipuleerimise vastu. Ühe direktiiviga tagatakse, et kogu ühenduses kehtib ülesannete jaotamiseks, jõustamiseks ja koostööks sama raamistik.

(13) Pidades silmas muudatusi, mis on finantsturgudel ja ühenduse õigusaktides toimunud pärast seda, kui võeti vastu nõukogu 13. novembri 1989. aasta direktiiv 89/592/EMÜ siseringitehinguid käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta, ([2]) tuleks kõnealune direktiiv asendada, et tagada vastavus turuga manipuleerimise tõkestamist käsitlevate õigusaktidega. Uus direktiiv on vajalik ka selleks, et vältida ühenduse õigusaktides esinevaid lünki, mida on võimalik kasutada ebaseaduslikuks tegevuseks ning mis võivad kõigutada üldsuse usaldust ja ohustada turgude tõrgeteta toimimist.

(14) Käesolev direktiiv on vastuseks liikmesriikide murele, mida nad väljendasid pärast 11. septembri 2001. aasta terrorirünnakuid seoses terroristliku tegevuse rahastamise takistamisega.

(15) Siseringitehingud ja turuga manipuleerimine takistavad turgude täielikku ja nõuetekohast läbipaistvust, mis omakorda on kõigi ettevõtjate kauplemistegevuse eeltingimus integreeritud finantsturgudel.

(16) Siseteave on täpset laadi avaldamata teave, mis on otse või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumentide emitendiga või ühe või mitme finantsinstrumendiga. Teavet, mis võib märkimisväärselt mõjutada reguleeritud turu hindade arengut ja kujunemist, võib käsitada teabena, mis on kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumentide emitendiga või ühe või mitme seotud tuletisinstrumendiga.

([1]) EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23.
([2]) EÜT L 334, 18.11.1989, lk 30.

▼B

(17) Siseringitehingute puhul tuleb silmas pidada juhtumeid, kui siseteavet ei ole saadud seoses ametikoha või -ülesannetega, vaid seoses kuritegeliku tegevusega, mille ettevalmistamine või elluviimine võib märkimisväärselt mõjutada ühe või mitme finantsinstrumendi hinda või hinna kujunemist reguleeritud turul.

(18) Siseteabe kasutamine võib hõlmata finantsinstrumentide omandamist ja loovutamist, kuigi isik teab või oleks pidanud teadma, et tema käsutuses olev teave on siseteave. Sellega seoses peavad pädevad asutused kaaluma, millist teavet tavaline ja mõistlik isik peaks või oleks pidanud konkreetsetel asjaoludel valdama. Siseteabe kasutamisena ei tohiks siiski käsitada juhtumeid, kui siseteavet valdavad turutegijad, vastaspooltena tegutsema volitatud asutused või isikud, kes on volitatud täitma korraldusi kolmandate isikute nimel, piirduvad kahel esimesel juhul finantsinstrumentide seaduspärase ostu ja müügiga ning viimasel juhul korralduste nõuetekohase täitmisega.

(19) Liikmesriigid peaksid tõkestama siseringitehingutega seotud *front-running* — tegevust, sealhulgas kauba tuletisinstrumentide puhul, kui see kujutab endast turu kuritarvitamist käesolevas direktiivis esitatud määratluste kohaselt.

(20) Isik, kes sõlmib tehinguid või annab kauplemisega seotud korraldusi, mis kujutavad endast turuga manipuleerimist, võib olla suuteline tõendama, et nende tehingute sõlmimisel või kauplemisega seotud korraldustel olid seaduspärased põhjused ning need tehingud ja kauplemisega seotud korraldused on kooskõlas asjaomasel reguleeritud turul tunnustatud tavadega. Sanktsioone võib siiski kehtestada juhul, kui pädev asutus teeb kindlaks, et nendel tehingutel või kauplemisega seotud korraldustel on mõni muu, seadusvastane eesmärk.

(21) Pädev asutus võib välja anda käesoleva direktiiviga hõlmatud küsimusi käsitlevaid juhiseid, näiteks siseteabe määratlemise kohta kauba tuletisinstrumentide puhul või turuga manipuleerimise määratlusega seotud tunnustatud turutavade määratluse rakendamise kohta. Sellised juhised peavad olema kooskõlas direktiivi sätetega ning komiteemenetluse kohaselt vastuvõetud rakendusmeetmetega.

(22) Peale selle peaksid liikmesriigid valima kõige asjakohasema mehhanismi, kaasa arvatud enesekontrollimehhanismid, mille abil reguleerida selliste isikute tegevust, kes koostavad või levitavad finantsinstrumentide või finantsinstrumentide emitentidega seotud uurimisandmeid, või selliste isikute tegevust, kes koostavad või levitavad muud investeerimisstrateegiate soovitamise või kavandamise teavet, ning teatama nendest komisjonile.

(23) Kui emitendid avaldavad siseteavet veebilehtedel, tuleb järgida kolmandatesse riikidesse isikuandmete edastamise eeskirju, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivis 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ([1]).

(24) Viivitamatu ja õiglane teabe avalikustamine parandab turu terviklikkust; seevastu kui emitendid avalikustavad teavet valikuliselt, võib see vähendada investorite usaldust finantsturgude terviklikkuse vastu. Professionaalsed majandusettevõtjad peaksid edendama turu terviklikkust mitmesuguste vahenditega. Nende meetmete hulka võiks kuuluda näiteks hallide nimekirjade (*grey lists*) koostamine, lubatud kauplemisaja (*window trading*) kohaldamine tundlike isikukategooriate puhul, sise-eeskirjade kohaldamine ning infobarjääride (*Chinese walls*) loomine. Selliste ennetavate meetmetega saab turu kuritarvitamise tõkestamist toetada üksnes juhul, kui neid rakendatakse sihikindlalt ja rakendamist kontrolli-

([1]) EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

▼B

takse nõuetekohaselt. Rakendamise asjakohane kontrollimine eeldab näiteks asjaomastes asutustes vastavuskontrolli eest vastutavate isikute määramist ning sõltumatute audiitorite tehtavat korrapärast kontrolli.

(25) Nüüdisaegsed teabeedastusviisid võimaldavad kutselistele finantsturgudel tegutsejatele ja erainvestoritele küll võrdsema juurdepääsu finantsteabele, kuid suurendavad samal ajal vale või eksitava teabe levitamise ohtu.

(26) Turu kuritarvitamist aitab ära hoida ka emiteerivate asutuste juures juhtimisülesandeid täitvate isikute ning asjakohasel juhul nendega tihedalt seotud isikute sooritatavate tehingute suurem läbipaistvus. Selliste tehingute avaldamine ühekaupa võib olla investoritele ka väärtuslikuks teabeallikaks.

(27) Turul osalevad ettevõtjad peaksid toetama turu kuritarvitamise tõkestamist ning võtma vastu struktuurilisi sätteid turuga manipuleeriva tegevuse tõkestamiseks ja avastamiseks. Nende sätete hulka võivad kuuluda nõuded, mis käsitlevad sooritatavate tehingute läbipaistvust, hinnareguleerimise kokkulepete täielikku avalikustamist, ostu- ja müügitellimuste tasakaalustamise õiglast süsteemi, ebatüüpiliste tellimuste tõhusat järelevalvesüsteemi, kindlat süsteemi finantsinstrumentide võrdlushindade kindlaksmääramiseks ning tehingute peatamise eeskirjade selgust ja arusaadavust.

(28) Liikmesriigid peavad käesolevat direktiivi tõlgendama ja rakendama kooskõlas tõhusa reguleerimise nõuetega, et kaitsta äriühingus hääleõigust andvate (või õiguse kasutamise või vahetuse kasutamise järel sellist hääleõigust andvate) vabalt kaubeldavate väärtpaberite omanike huve juhul, kui äriühingu suhtes on esitatud avalik ülevõtmispakkumine või kontrolli üleminekut käsitlev ettepanek. Käesolev direktiiv ei takista mingil viisil liikmesriikidel võtta kõnealuste eesmärkide seisukohalt vajalikke meetmeid või neid rakendada.

(29) Siseringitehinguna ei tohiks käsitada juhtumeid, kui on juurdepääs teist äriühingut käsitlevale siseteabele ja seda kasutatakse avaliku ülevõtmispakkumise tegemisel kõnealuse äriühingu üle kontrolli omandamiseks või ühinemisettepaneku tegemiseks.

(30) Kuna finantsinstrumentide omandamine ja loovutamine eeldab üht või mõlemat nimetatud tehingut kavandava isiku eelnevat otsust, ei tuleks sellist omandamist või loovutamist iseenesest käsitada siseteabe kasutamisena.

(31) Üldsusele kättesaadavate andmete alusel tehtud uuringuid ja hinnanguid ei tohiks käsitada siseteabena ning seepärast ei tohiks selliste uuringute ja hinnangute alusel sooritatud tehinguid pidada käesolevas direktiivis määratletud siseringitehinguteks.

(32) Ei tohi piirata liikmesriikide ja Euroopa Keskpankade Süsteemi, riikide keskpankade ja teiste ametlikult määratud asutuste või nende nimel tegutsevate isikute tegevust raha- ja vahetuskursipoliitika ning riigivõla haldamise poliitika elluviimisel.

(33) Finantsinstrumentide stabiliseerimine või kauplemine oma aktsiatega tagasiostuprogrammide raames võib teatavatel asjaoludel olla majanduslikest põhjustest tingituna seaduspärane ning seepärast ei tohiks seda pidada turu kuritarvitamiseks. Praktiliste juhiste andmiseks tuleb koostada ühtsed standardid.

(34) Finantsturgude ulatuse laienemine, kiired muutused ning uued tooted ja uus areng eeldavad käesoleva direktiivi ulatuslikku kohaldamist finantsinstrumentide ja nendega seotud meetodite suhtes, et tagada ühenduse finantsturgude terviklikkus.

(35) Võrdsete võimaluste tagamiseks ühenduse finantsturgudel tuleb käesoleva direktiivi sätteid kohaldada võimalikult ulatuslikul

▼B

geograafilisel alal. Selliste tuletisinstrumentide puhul, millega ei ole lubatud kaubelda, kuid mis kuuluvad käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, peaks igal liikmesriigil olema õigus määrata sanktsioone tema territooriumil või välisriigis tehtavate tehingute eest, mis on seotud aluseks olevate finantsinstrumentidega, millega on lubatud kaubelda tema territooriumil asuval või tegutseval reguleeritud turul või mille kohta on esitatud sellisel reguleeritud turul kauplemise loa taotlus. Peale selle peaks igal liikmesriigil olema õigus määrata sanktsioone selliste tema territooriumil tehtavate tehingute eest, mis on seotud aluseks olevate finantsinstrumentidega, millega on lubatud kaubelda liikmesriigi reguleeritud turul või mille kohta on esitatud sellisel turul kauplemise loa taotlus.

(36) Asjaolu, et liikmesriikides on mitmeid erinevate ülesannetega pädevaid asutusi, võib tekitada ettevõtjate hulgas segadust. Igas liikmesriigis tuleks määrata üks pädev asutus, kes võtab vähemalt lõpliku vastutuse käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud sätete järgimise kontrollimise eest ning samuti rahvusvahelise koostöö eest. Tegemist peaks olema haldusasutusega, et tagada sõltumatus ettevõtjatest ja vältida huvide konflikte. Liikmesriigid peavad kooskõlas siseriikliku õigusega tagama pädeva asutuse asjakohase rahastamise. Kõnealuses asutuses peab olema asjakohane konsulteerimiskord siseriiklikes õigusaktides tehtavate võimalike muudatuste jaoks; see võib hõlmata näiteks nõuandekomiteed, mis koosneb emitentide, finantsteenuste osutajate ja tarbijate esindajatest, et omada täielikku teavet nende seisukohtade ja probleemide kohta.

(37) Järelevalve tõhususe tagamiseks peab igas liikmesriigis olema pädeva asutuse käsutuses tõhusate vahendite ja volituste ühine miinimumkogum. Turu terviklikkust peavad oma tasandil edendama ka turul tegutsevad ettevõtjad ning kõik teised ettevõtjad. Seetõttu ei välista turu kuritarvitamisega seotud küsimusi käsitleva ühe pädeva asutuse määramine koostöösidemeid kõnealuse asutuse ja turul tegutsevate ettevõtjate vahel või volituste delegeerimist pädeva asutuse vastutusel, et tagada käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud sätete järgimise tõhus järelevalve.

(38) Selleks et ühenduse raamistik oleks turu kuritarvitamise tõkestamiseks piisav, tuleb käesolevas direktiivis sätestatud keeldude või nõuete rikkumine viivitamata avastada ja selle eest tuleb määrata sanktsioonid. Sanktsioonid peavad olema küllalt hoiatavad, rikkumise raskuse ja saadud kasuga proportsionaalsed ning neid tuleb kohaldada järjekindlalt.

(39) Haldusmeetmete ja sanktsioonide kindlaksmääramisel peavad liikmesriigid silmas pidama vajadust tagada liikmesriikides teataval määral ühtsete sätete kohaldamine.

(40) Piiriülese tegevuse kasv eeldab tõhusamat koostööd siseriiklike pädevate asutuste vahel ja nende asutuste vahelist teabevahetust käsitlevate sätete terviklikku kogumit. Üheski liikmesriigis ei tohi järelevalve ja uurimisvolituste korraldus takistada koostööd pädevate siseriiklike asutuste vahel.

(41) Kavandatud meetmete eesmärki, milleks on siseringitehinguid ja turuga manipuleerimist hõlmava turu kuritarvitamise tõkestamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada meetmete ulatuse ja mõju tõttu ning seepärast võib nimetatud eesmärgi paremini saavutada ühenduse tasandil, ühendus võib võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käes-olev direktiiv kaugemale sellest, kui on vaja nimetatud eesmärgi saavutamiseks.

(42) Selleks et võtta arvesse finantsturgude arengut, võib aeg-ajalt osutuda vajalikuks anda tehnilisi juhiseid ja võtta käesolevas direktiivis sätestatud eeskirjade rakendusmeetmeid. Pärast komis-

▼B

joni otsusega 2001/528/EÜ ([1]) loodud Euroopa väärtpaberikomiteega konsulteerimist tuleks komisjonile anda volitused rakendusmeetmete vastuvõtmiseks, tingimusel et nendega ei muudeta käesoleva direktiivi olulisi osi ja komisjon tegutseb kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtetega.

(43) Oma käesoleva direktiivi kohaste rakendusvolituste kasutamisel peaks komisjon arvesse võtma:

— vajadust tagada investorite usaldus finantsturgude vastu, soodustades finantsturgude läbipaistvust,

— vajadust pakkuda investoritele palju erinevaid konkureerivaid investeerimisvõimalusi ning tagada nende olukorra kohane avalikustamine ja kaitse,

— vajadust tagada, et sõltumatud reguleerivad asutused rakendavad eeskirju järjekindlalt, eriti võitluses majanduskuritegevuse vastu,

— vajadust tagada suur läbipaistvus ning konsulteerimine kõikide turuosaliste ning Euroopa Parlamendi ja nõukoguga,

— vajadust soodustada uuendusi finantsturgudel, et viimased oleksid dünaamilised ja tõhusad,

— vajadust tagada turgude terviklikkus rahandusuuenduste range järelevalve ja nendele reageerimise abil,

— kapitali maksumuse vähendamise ja selle kättesaadavuse suurendamise tähtsust,

— vajadust pikaajaliselt tasakaalustada turuosalistele (kaasaarvatud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad ning väikeinvestorid) rakendusmeetmetest tulenevat kulu ja tulu,

— vajadust soodustada EL finantsturgude rahvusvahelist konkurentsivõimet, ilma et see piiraks rahvusvahelise koostöö hädavajalikku laiendamist,

— vajadust luua võrdsed võimalused kõigile turuosalistele, kehtestades vajaduse korral alati kogu liitu hõlmavaid eeskirju,

— vajadust arvestada siseriiklike turgude erinevusi, kui need ei nõrgenda põhjendamatult ühtse turu terviklikkust,

— vajadust tagada kooskõla muude ühenduse õigusaktidega selles valdkonnas, sest teabe erinevused ja läbipaistvuse puudumine võivad ohustada turgude toimimist ning kahjustada eeskätt tarbijaid ja väikeinvestoreid.

(44) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja selles järgitakse iseäranis Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, eriti selle artiklis 11, ning Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklis 10 tunnustatud põhimõtteid. Direktiiv ei takista liikmesriike mingil viisil kohaldamast oma põhiseaduslikke sätteid, mis käsitlevad ajakirjandusvabadust ja sõnavabadust meediakanalites,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid.

1. *Siseteave* — täpset laadi avaldamata teave, mis on otse või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumentide emitendiga või ühe või mitme finantsinstrumendiga ning millel on avaldamise korral tõenäo-

([1]) EÜT L 191, 13.7.2001, lk 45.

▼B

liselt märkimisväärne mõju nende finantsinstrumentide hinnale või seotud tuletisinstrumentide hinnale.

Kauba tuletisinstrumentide puhul on siseteave täpset laadi avaldamata teave, mis on otse või kaudselt seotud ühe või mitme sellise tuletisinstrumendiga ning mille saamist selliste turgude kasutajad, kus nende tuletisinstrumentidega kaubeldakse, võiksid nende turgude tunnustatud turutavade kohaselt eeldada.

Isikute puhul, kelle ülesandeks on finantsinstrumentidega seotud korralduste täitmine, hõlmab siseteave ka kliendi edastatavat ja tema pooleliolevate korraldustega seotud täpset laadi teavet, mis on otse või kaudselt seotud ühe või mitme finantsinstrumentide emitendiga või ühe või mitme finantsinstrumendiga ning millel on avaldamise korral tõenäoliselt märkimisväärne mõju nende finantsinstrumentide hinnale või seotud tuletisinstrumentide hinnale.

2. *Turuga manipuleerimine* –

a) tehingud või kauplemisega seotud korraldused:

— mis annavad või tõenäoliselt annavad valesid või eksitavaid teateid finantsinstrumentide pakkumise, nõudluse või hinna kohta, või

— mille kaudu üks isik või mitu koostööd tegevat isikut kindlustavad ühe või mitme finantsinstrumendi hinna ebaharilikul või kunstlikul tasemel,

välja arvatud juhul, kui tehingud sooritanud või kauplemisega seotud korraldusi andnud isik tõendab, et tema tegevusel on seaduspärased põhjused ning need tehingud ja kauplemisega seotud korraldused on kooskõlas asjaomasel reguleeritud turul tunnustatud tavadega;

b) tehingud või kauplemisega seotud korraldused, mille puhul kasutatakse fiktiivseid vahendeid või muud liiki pettust või võtteid;

c) teabe levitamine meediakanalites, sealhulgas Internetis, või muul viisil, mis annab või tõenäoliselt annab finantsinstrumentide kohta valesid või eksitavaid teateid, kaasa arvatud kuulduste või valede või eksitavate uudiste levitamine, kui teavet levitanud isik teadis või oleks pidanud teadma, et teave on vale või eksitav. Ametiülesandeid täitvate ajakirjanike puhul tuleb sellise teabe levitamise hindamisel arvesse võtta nende kutsetegevust reguleerivaid eeskirju, ilma et see piiraks artikli 11 kohaldamist, välja arvatud juhul, kui kõnealused isikud saavad kõnealuse teabe levitamisest otse või kaudselt eeliseid või kasu.

Punktides a, b ja c esitatud põhimääratlustest lähtudes tuuakse eelkõige esile järgmised juhud:

— ühe isiku või mitme koostööd tegeva isiku tegevus turgu valitseva seisundi kindlustamiseks seoses finantsinstrumendi pakkumise või nõudlusega, mille tagajärjel määratakse otse või kaudselt kindlaks ostu- või müügihinnad või luuakse muid ebaõiglasi kauplemistingimusi,

— finantsinstrumentide ostmine või müümine turu sulgemisel, eksitades sulgemishinna alusel tegutsevaid investoreid,

— juhutise või korrapärase juurdepääsu kasutamine tavapärastele või elektroonilistele meediakanalitele finantsinstrumendi (või kaudselt selle emitendi) kohta arvamuse avaldamiseks pärast seda, kui on sõlmitud selle finantsinstrumendi ostu-või müügilepinguid, ning saadakse kasu kõnealuse instrumendi hinna kohta avaldatud arvamustest, ilma et samal ajal teavitataks nõuetekohasel ja tõhusal viisil üldsust sellisest huvide konfliktist.

▼B

Turuga manipuleerimise määratlust kohandatakse nii, et see hõlmaks kõikvõimalikke turuga manipuleerimise tunnustele vastavaid uusi tegevusviise.

3. *Finantsinstrumendid* –

— vabalt kaubeldavad väärtpaberid, mis on määratletud nõukogu 10. mai 1993. aasta direktiivis 93/22/EMÜ väärtpaberiturul pakutavate investeerimisteenuste kohta ([1]),

— ühisinvesteerimisettevõtjate osakud,

— rahaturuinstrumendid,

— finantsfutuurlepingud, kaasa arvatud võrdväärsed sularahas makstavad finantsinstrumendid,

— tähtpäevaintressiga lepingud,

— intressimäära vahetuslepingud, valuutavahetuslepingud ning väärtpaberite ja võlakohustuste saldo vahetuslepingud,

— nendesse liikidesse kuuluvate finantsinstrumentide, kaasa arvatud võrdväärsete sularahas makstavate finantsinstrumentide ostu- ja müügioptsioonid. See liik hõlmab eelkõige valuutaja intressioptsioone,

— kauba tuletisinstrumendid,

— kõik muud instrumendid, millega on lubatud kaubelda liikmesriigi reguleeritud turul või mille kohta on esitatud sellisel turul kauplemise loa taotlus.

4. *Reguleeritud turg* – turg direktiivi 93/22/EMÜ artikli 1 lõikes 13 määratletud tähenduses.

▼M1

5. *Tunnustatud turutavad* – tavad, mille kasutamist võib ühel või mitmel finantsturul mõistlikult eeldada ning mille pädev asutus kiidab heaks komisjoni poolt vastavalt artikli 17 lõikes 2a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele vastu võetud suuniste kohaselt.

▼B

6. *Isik* — iga füüsiline või juriidiline isik.

7. *Pädev asutus* — artikli 11 kohaselt määratud pädev asutus.

Selleks et võtta arvesse finantsturgude arengut ja tagada ühenduses käesoleva direktiivi ühtne kohaldamine, võtab komisjon ►M1 ———— ◄ vastu käesoleva artikli punkte 1, 2 ja 3 käsitlevad rakendusmeetmed. ►M1 Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 17 lõikes 2a osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. ◄

Artikkel 2

1. Liikmesriigid keelavad kõigil teises lõigus osutatud ja siseteavet valdavatel isikutel kasutada kõnealust teavet selleks, et oma või kolmanda isiku arvel otse või kaudselt omandada või loovutada või püüda omandada või loovutada sellise teabega seotud finantsinstrumente.

Esimest lõiku kohaldatakse kõigi isikute suhtes, kes valdavad sellist teavet:

a) emitendi haldus-, juhtimis- või järelevalvorganisse kuulumise tõttu;

b) emitendi kapitalis osaluse tõttu;

([1]) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).

▼B

c) töö, ametikoha või ülesannetega seotud teabesaamisvõimaluse tõttu või

d) kuritegeliku tegevuse kaudu.

2. Kui lõikes 1 osutatud isik on juriidiline isik, kohaldatakse nimetatud lõikes sätestatud keeldu ka füüsiliste isikute suhtes, kes osalevad otsuses sooritada tehing asjaomase juriidilise isiku arvel.

3. Käesolevat artiklit ei kohaldata tehingute suhtes, mis on tehtud täitmisele kuuluva finantsinstrumentide omandamise või loovutamise kohustuse täitmiseks, kui kohustus tuleneb lepingust, mis sõlmiti enne, kui siseteave oli jõudnud asjaomase isiku valdusesse.

Artikkel 3

Liikmesriigid keelavad kõigil isikutel, kelle suhtes kehtib artiklis 2 sätestatud keeld:

a) avalikustada siseteavet teistele isikutele, välja arvatud juhul, kui seda tehakse kõnealuse isiku töö, ametikoha või ülesannetega seotud tavapärase tegevuse käigus;

b) soovitada teistel isikutel siseteabe põhjal omandada või võõrandada finantsinstrumente, millega see teave on seotud, või mõjutada neid seda tegema.

Artikkel 4

Liikmesriigid tagavad, et artikleid 2 ja 3 kohaldatakse nimetatud artiklites osutatud isiku kõrval ka kõigi teiste siseteavet valdavate isikute suhtes, kes teavad või oleksid pidanud teadma, et tegemist on siseteabega.

Artikkel 5

Liikmesriigid keelavad kõigil isikutel turuga manipuleerimise.

Artikkel 6

1. Liikmesriigid tagavad, et finantsinstrumentide emitendid teavitavad üldsust nende emitentidega otse seotud siseteabest võimalikult kiiresti.

Ilma et see piiraks esimese lõigu sätete täitmiseks võetavate meetmete rakendamist, tagavad liikmesriigid, et emitendid avaldavad oma veebilehtedel ettenähtud aja jooksul kogu siseteabe, mille nad peavad avalikustama.

2. Emitent võib oma õigustatud huvide kaitsmiseks lõikes 1 osutatud siseteabe avalikustamise enda vastutusel edasi lükata, kui avalikustamata jätmine tõenäoliselt ei eksita üldsust ning emitent suudab tagada kõnealuse teabe konfidentsiaalsuse. Liikmesriigid võivad nõuda, et emitent teataks pädevale asutusele viivitamata otsusest lükata siseteabe avalikustamine edasi.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kui emitent või tema nimel või arvel tegutsev isik avalikustab kolmandale isikule siseteavet oma töö, ametikoha või ülesannetega seotud tavapärase tegevuse käigus, nagu on nimetatud artikli 3 punktis a, peab ta selle teabe ühtlasi täielikult ja tegelikult avalikustama; kui teave avalikustati kolmandale isikule tahtlikult, peab avalikustamine toimuma samal ajal, teabe tahtmatu avalikustamise korral peab avalikustamine toimuma viivitamata.

Esimese lõike sätteid ei kohaldata juhul, kui teavet saaval isikul on vaikimiskohustus, olenemata sellest, kas see kohustus põhineb seadusel, eeskirjadel, põhikirjal või lepingul.

▼B

Liikmesriigid nõuavad, et emitendid või nende nimel või arvel tegutsevad isikud koostavad loetelu isikutest, kes töötavad nende heaks kas töölepingu alusel või muul viisil ning kes võivad saada siseteavet. Emitendid ning nende nimel või arvel tegutsevad isikud ajakohastavad seda loetelu korrapäraselt ning edastavad selle taotluse korral pädevale asutusele.

4. Finantsinstrumente emiteeriva asutuse juures juhtimisülesandeid täitvad isikud ja vajaduse korral nendega tihedalt seotud isikud peavad vähemalt teavitama pädevat asutust kõigist oma arvel tehtud tehingutest, mis on seotud kõnealuse emitendi aktsiatega või nendega seotud tuletisinstrumentide või muude finantsinstrumentidega. Liikmesriigid tagavad üldsuse juurdepääsu selliseid tehinguid vähemalt ühekaupa käsitlevale teabele niipea kui võimalik.

5. Liikmesriigid tagavad asjakohase korralduse, mille kohaselt isikud, kes koostavad või levitavad finantsinstrumentide või finantsinstrumentide emitentide kohta uurimisandmeid, ning isikud, kes koostavad või levitavad investeerimisstrateegiate soovitamist või kavandamist käsitlevat muud teavet, mis on mõeldud jaotuskanalitele või üldsusele, püüavad mõistlikul viisil tagada, et selline teave esitatakse asjakohasel viisil, ning avalikustavad oma huvid või huvide konfliktid, mis on seotud finantsinstrumentidega, mida see teave käsitleb. Sellest korraldusest teatatakse komisjonile.

6. Liikmesriigid tagavad, et turul osalevad ettevõtjad võtavad vastu struktuurilised sätted, mille eesmärk on turuga manipuleeriva tegevuse tõkestamine ja avastamine.

7. Pädev asutus võib võtta lõigete 1–5 järgimise tagamiseks kõik meetmed, mida on vaja üldsuse nõuetekohaseks teavitamiseks.

8. Avalik-õiguslikud asutused, kes levitavad statistilisi andmeid, mis võivad avaldada märkimisväärset mõju finantsturgudele, peavad seda tegema õiglasel ja arusaadaval viisil.

9. Liikmesriigid nõuavad, et isik, kelle ametialane tegevus hõlmab finantsinstrumentidega seotud tehingute korraldamist, teavitab pädevat asutust viivitamata, kui tal on põhjust kahtlustada, et tehing kujutab endast siseringitehingut või turuga manipuleerimist.

10. Selleks et võtta arvesse finantsturgude tehnilist arengut ja tagada ühenduses käesoleva direktiivi ühtne kohaldamine, võtab komisjon ►M1 ———— ◄ vastu rakendusmeetmed, mis käsitlevad järgmist:

— lõigetes 1 ja 3 osutatud siseteabe asjakohase avalikustamisega seotud tehnilised üksikasjad,

— lõikes 2 osutatud siseteabe avalikustamise edasilükkamisega seotud tehnilised üksikasjad,

— tehnilised üksikasjad, mis toetavad ühise lähenemisviisi kasutamist lõike 2 teise lause rakendamisel,

— tingimused, mille kohaselt emitendid või nende nimel tegutsevad üksused koostavad lõikes 3 osutatud loetelu isikutest, kes töötavad nende heaks ja võivad saada siseteavet, ning selliste loetelude ajakohastamise tingimused,

— isikukategooriad, kellel on lõikes 4 osutatud avalikustamiskohustus, selle tehingu andmed ja maht, mis sunnib kohustust täitma, ning tehniline kord, mille kohaselt teave avalikustatakse pädevale asutusele,

— lõikes 5 osutatud isikukategooriate puhul tehniline kord, mille kohaselt esitatakse asjakohasel viisil lõikes 5 osutatud uurimisandmed ja investeerimisstrateegiate soovitamist käsitlev muu teave ning avalikustatakse huvid või huvide konfliktid. Selle korra puhul võetakse arvesse ajakirjanike kutsetegevust reguleerivaid eeskirju, kaasa arvatud enesekontrollimehhanisme,

▼B

— tehniline kord, mille kohaselt lõikes 9 osutatud isikud teavitavad pädevat asutust.

▼M1

Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 17 lõikes 2a osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.

▼B

Artikkel 7

Käesolevat direktiivi ei kohaldata tehingute suhtes, mida liikmesriigid, Euroopa Keskpankade Süsteem, riikide keskpangad või teised ametlikult määratud asutused või nende nimel tegutsevad isikud teevad raha- ja vahetuskursipoliitika ning riigivõla haldamise poliitika raames. Riigivõla haldamisel võivad liikmesriigid laiendada seda erandit ka oma osariikidele või samalaadsetele kohalikele asutustele.

Artikkel 8

Käesolevas direktiivis sätestatud keelud ei kehti kauplemisel oma aktsiatega tagasiostuprogrammide raames või finantsinstrumentide stabiliseerimisel, kui selliseid tehinguid tehakse ►M1 ———— ◄ vastuvõetud rakendusmeetmete kohaselt. ►M1 Meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu vastavalt artikli 17 lõikes 2a osutatud kontrolliga regulatiivmenetlusele. ◄

Artikkel 9

Käesolevat direktiivi kohaldatakse finantsinstrumentide suhtes, millega on lubatud kaubelda vähemalt ühe liikmesriigi reguleeritud turul või mille kohta on esitatud sellisel turul kauplemise loa taotlus, olenemata sellest, kas tehing tehakse tegelikult sellel turul.

Artikleid 2, 3 ja 4 kohaldatakse ka selliste finantsinstrumentide suhtes, millega ei ole lubatud kaubelda liikmesriigi reguleeritud turul, kuid mille väärtus sõltub lõikes 1 osutatud finantsinstrumendist.

Artikli 6 lõikeid 1-3 ei kohaldata emitentide suhtes, kes ei ole taotlenud, et nende finantsinstrumentidega võiks kaubelda teatava liikmesriigi reguleeritud turul, või kes ei ole sellist kauplemisluba heaks kiitnud.

Artikkel 10

Iga liikmesriik kohaldab käesolevas direktiivis sätestatud keelde ja nõudeid:

a) oma territooriumil või välisriigis tehtavate tehingute suhtes, mis on seotud finantsinstrumentidega, millega on lubatud kaubelda tema territooriumil asuval või tegutseval reguleeritud turul või mille kohta on esitatud sellisel turul kauplemise loa taotlus;

b) oma territooriumil tehtavate tehingute suhtes, mis on seotud finantsinstrumentidega, millega on lubatud kaubelda liikmesriigi reguleeritud turul või mille kohta on esitatud sellisel turul kauplemise loa taotlus.

Artikkel 11

Ilma et see piiraks õigusasutuste pädevust, määrab iga liikmesriik ühe pädeva haldusasutuse, kes tagab käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud sätete kohaldamise.

Liikmesriigid seavad sisse korra ja menetlused, mille kohaselt turuosalistega konsulteeritakse siseriiklikes õigusaktides tehtavate võimalike

▼B

muudatuste üle. Selle korra kohaselt võib igas pädevas asutuses moodustada nõuandekomiteesid, mille koosseisu peaksid kuuluma võimalikult paljude turuosaliste, sealhulgas emitentide, finantsteenuste osutajate ja tarbijate esindajad.

Artikkel 12

1. Pädevale asutusele tuleb anda kõik tema ülesannete täitmiseks vajalikud järelevalve- ja uurimisvolitused. See asutus kasutab neid volitusi:

a) otse;

b) koostöös teiste asutuste või turul tegutsevate ettevõtjatega;

c) andes need volitused omal vastutusel edasi sellistele asutustele või turul tegutsevatele ettevõtjatele, või

d) suunates küsimuse pädevatele õigusasutustele.

2. Ilma et see piiraks artikli 6 lõike 7 kohaldamist, kasutatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud volitusi kooskõlas siseriikliku õigusega ning need hõlmavad vähemalt õigust:

a) tutvuda kõigi dokumentidega nende vormist hoolimata ja saada nende dokumentide koopiad;

b) nõuda teavet kõigilt isikutelt, ka nendelt, kes on järjestikku seotud korralduste edastamise või asjaomaste tehingute tegemisega, ja neid volitanud isikutelt, ning vajaduse korral kutsuda selliseid isikuid selgitusi andma;

c) korraldada kohapeal kontrolle;

d) nõuda olemasolevaid telefonikõnede salvestusi ja tõendeid andmete edastamise kohta;

e) nõuda sellise tegevuse lõpetamist, mis on vastuolus käesoleva direktiivi rakendamisel vastuvõetud sätetega;

f) peatada kauplemine asjaomaste finantsinstrumentidega;

g) taotleda vara külmutamist ja/või arestimist;

h) taotleda kutsetegevuse ajutist keelamist.

3. Käesolev artikkel ei piira ametisaladust käsitlevate siseriiklike õigusnormide kohaldamist.

Artikkel 13

Ametisaladuse hoidmise kohustus on kõigil isikutel, kes töötavad või on töötanud pädevas asutuses või mõne muu sellise asutuse või turul tegutseva ettevõtja teenistuses, kellele pädev asutus on delegeerinud oma volitused, ka pädeva asutuse volitatud audiitoritel ja ekspertidel. Teavet, mille suhtes kohaldatakse ametisaladuse hoidmise nõuet, ei tohi avalikustada ühelegi isikule või asutusele, välja arvatud juhul, kui see on õigusnormidega ette nähtud.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid tagavad kooskõlas oma siseriikliku õigusega, et käesoleva direktiivi rakendamisel vastuvõetud sätete eiramisel võib sellise eiramise eest vastutavate isikute suhtes võtta asjakohaseid haldusmeetmeid või rakendada haldussanktsioone, ilma et see piiraks liikmesriikide õigust rakendada kriminaalsanktsioone. Liikmesriigid tagavad, et need meetmed on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Komisjon koostab artikli 17 lõikes 2 sätestatud korras teavitamise eesmärgil loetelu lõikes 1 osutatud haldusmeetmetest ja sanktsioonidest.

▼B

3. Liikmesriigid määravad kindlaks sanktsioonid, mida kohaldatakse juhul, kui artiklis 12 nimetatud uurimise käigus keeldutakse koostööst.

4. Liikmesriigid näevad ette, et pädev asutus võib avalikustada kõik meetmed ja sanktsioonid, mis määratakse käesoleva direktiivi rakendamisel vastuvõetud sätete rikkumise korral, välja arvatud juhul, kui selline avalikustamine ohustaks tõsiselt finantsturge või tekitaks asjaomastele osalistele ebaproportsionaalset kahju.

Artikkel 15

Liikmesriigid tagavad, et pädeva asutuse otsuste peale võib esitada kohtule kaebuse.

Artikkel 16

1. Pädevad asutused teevad oma ülesannete täitmiseks vajaduse korral koostööd, kasutades käesolevas direktiivis või siseriiklikes õigusaktides sätestatud volitusi. Pädevad asutused abistavad teiste liikmesriikide pädevaid asutusi. Eelkõige vahetatakse teavet ja tehakse koostööd uurimistegevuse käigus.

2. Pädevad asutused esitavad taotluse korral viivitamata teavet, mis on vajalik lõikes 1 osutatud eesmärgil. Vajaduse korral võtavad taotluse saanud pädevad asutused kohe vajalikke meetmeid nõutava teabe kogumiseks. Kui pädev asutus, kellele taotlus esitati, ei suuda nõutavat teavet kohe esitada, teavitab ta taotluse esitanud pädevat asutust selle põhjustest. Selliselt esitatava teabe suhtes kehtib ametisaladuse hoidmise kohustus, mida peavad täitma isikud, kes töötavad või on töötanud teavet saanud pädevates asutustes.

Pädevad asutused võivad teabetaotluse tagasi lükata, kui:

— teabe esitamine võib kahjustada taotluse saanud liikmesriigi suveräänsust, avalikku korda või julgeolekut,

— sama tegevuse ja samade isikute suhtes on juba algatatud kohtumenetlus taotluse saanud liikmesriigis või

— taotluse saanud liikmesriigis on nende isikute suhtes juba tehtud lõplik kohtuotsus seoses kõnealuse tegevusega.

Sellistel juhtudel teavitavad nad taotluse esitanud pädevat asutust nõuetekohaselt ning esitavad kõnealuse menetluse või kohtuotsuse kohta võimalikult üksikasjaliku teabe.

Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 226 kohaldamist, võib pädev asutus, kelle teabetaotlust ei täideta mõistliku aja jooksul või kelle teabetaotlus lükatakse tagasi, teavitada sellest täitmatajätmisest Euroopa väärtpaberituru reguleerijate komiteed, kus korraldatakse arutelu kiire ja tõhusa lahenduse leidmiseks.

Pädevad asutused, kes saavad lõike 1 kohaselt teavet, võivad seda kasutada ainult käesolevas direktiivis määratletud ülesannete täitmiseks ning nende ülesannete täitmisega konkreetselt seotud haldus- või kohtumenetluse käigus, ilma et see piiraks kohustuste täitmist kriminaalasjaga seotud kohtumenetluse käigus. Teavet esitava pädeva asutuse nõusolekul võib teavet saav asutus kasutada seda ka muul eesmärgil või edastada seda teiste riikide pädevatele asutustele.

3. Kui pädev asutus on veendunud, et teise liikmesriigi territooriumil toimub või on toimunud käesoleva direktiivi sätete vastane tegevus või see tegevus avaldab mõju teises liikmesriigis asuval reguleeritud turul kaubeldavatele finantsinstrumentidele, teatab ta sellest teise liikmesriigi pädevale asutusele nii täpselt kui võimalik. Teise liikmesriigi pädev asutus võtab vajalikud meetmed. Ta teavitab teabe esitanud pädevat asutust lõpptulemusest ning võimaluse korral ka olulistest vahetulemustest. Käesolev lõige ei piira teabe edastanud pädeva asutuse volitusi.

▼B

Artikli 10 kohaldamiseks pädevad eri liikmesriikide asutused peavad üksteisega nõu kavandatavate järelmeetmete üle.

4. Liikmesriigi pädev asutus võib taotleda, et teise liikmesriigi pädev asutus korraldaks oma territooriumil uurimise.

Lisaks võib ta taotleda, et tema töötajad saaksid olla kohal, kui kõnealuse teise liikmesriigi pädeva asutuse töötajad uurimist läbi viivad.

Uurimine toimub siiski selle liikmesriigi pideva ja täieliku kontrolli all, kelle territooriumil see korraldatakse.

Pädevad asutused võivad tagasi lükata esimeses lõigus sätestatud taotluse uurimise korraldamiseks või teises lõigus sätestatud taotluse võimaldada teise liikmesriigi töötajate kohalolekut oma töötajate läbiviidava uurimise ajal, kui selline uurimine võib kahjustada taotluse saanud riigi suveräänsust, avalikku korda või julgeolekut või kui sama tegevuse ja samade isikute suhtes on taotluse saanud riigis juba algatatud kohtumenetlus või kui taotluse saanud riigis on nende isikute suhtes seoses kõnealuse tegevusega tehtud juba lõplik kohtuotsus. Sellistel juhtudel teavitavad pädevad asutused taotluse esitanud pädevat asutust nõuetekohaselt ning esitavad kõnealuse menetluse või kohtuotsuse kohta võimalikult üksikasjaliku teabe.

Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 226 sätete kohaldamist, võib pädev asutus, kelle taotlust uurimise algatamiseks või tema ametnike kohalolekuks teise liikmesriigi pädeva asutuse korraldataval uurimisel ei täideta mõistliku aja jooksul või kelle taotlus lükatakse tagasi, teavitada sellest täitmatajätmisest Euroopa väärtpaberituru reguleerijate komiteed, kus korraldatakse arutelu kiire ja tõhusa lahenduse leidmiseks.

▼M1

5. Komisjon võtab vastavalt artikli 17 lõikes 2 sätestatud regulatiivmenetlusele vastu rakendusmeetmed käesolevas artiklis osutatud teabevahetust ja piiriülest kontrolli käsitleva töökorra kohta.

▼B

Artikkel 17

1. Komisjoni abistab otsusega 2001/528/EÜ moodustatud Euroopa väärtpaberikomitee (edaspidi “komitee”).

2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artiklis 8 sätestatut, tingimusel et selle korra kohaselt vastuvõetud rakendusmeetmetega ei muudeta käesoleva direktiivi olulisi sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikes 6 sätestatud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

▼M1

2a. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1 kuni 4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

3. 31. detsembriks 2010 ja seejärel vähemalt iga kolme aasta tagant vaatab komisjon läbi tema rakendusvolitustega seotud õigusnormid ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande nimetatud volituste toimimise kohta. Aruandes uuritakse eelkõige, kas komisjon peaks esitama ettepanekuid käesoleva direktiivi muutmiseks, et tagada komisjoni rakendusvolituste asjakohane ulatus. Järeldustele selle kohta, kas muutmine on vajalik või mitte, lisatakse üksikasjalikud põhjendused. Aruandele lisatakse vajaduse korral õigusakti ettepanek komisjoni rakendusvolituste sätete muutmiseks.

▼B

Artikkel 18

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 12. oktoobril 2004. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

Artikkel 19

Artikkel 11 ei piira liikmesriigi võimalust ette näha teistsugune õigus- ja halduskorraldus Euroopa ülemereterritooriumide suhtes, kelle välissuhete eest kõnealune liikmesriik vastutab.

Artikkel 20

Alates käesoleva direktiivi jõustumise päevast tunnistatakse kehtetuks direktiiv 89/592/EMÜ ning väärtpaberite ametlikku noteerimist väärtpaberibörsil ja nende väärtpaberite kohta avaldatavat teavet käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. mai 2001. aasta direktiivi 2001/34/EÜ ([1]) artikli 68 lõige 1 ja artikli 81 lõige 1.

Artikkel 21

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 22

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

([1]) EÜT L 184, 6.7.2001, lk 1.